

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
 pénteken és vasárnap.
 Előfizetési díj:
 Egy évre 8 ft
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „
 Az előfizetési pénzek és kéziratok
 a szerkesztőséghez küldendők, —

Hirdetések díja:
 Egy négyszer hasábozott garmen-
 sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
 tatás után külön 30 kr.
 Nyilttér soronkint 15 kr.
 a hirdetések a azok díjai a kiadó-
 hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.
 Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ
Karsa Tamás.

Kiadó:
Ifj. Werfer Károly.
 Kiadó-hivatal:
 Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

A gazdaság alapelvei.

XIX.

Az agyagtalaj jó tulajdonsága az:

1. hogy a növényzetnek elkerülhetlenül szükséges nedvességet sokáig meg bírván tartani, azt a legnagyobb hőben sem bocsátja el annyira, hogy valamit vissza ne tartott volna.
2. Szorosan kötődik a humussal, s annak a lég általi fölemésztését nem könnyen engedi.
3. A növényzet gyökereit benne úgy szét nem terjeszthetvén, mint a laza földben, kényszeríti az apró gyökérhajtásokra, minélfogva a növény saját körébeni táplálkozásra van szorítva.
4. A légváltozásnak nem engedi úgy által a gyökereket, mint p. o. a homokföld, tehát a növényt egyenlőbben növeli.
5. A lég szénsavát magához huzza, mint szintén a légy és ózon részeket; mi által a tenyészerőt szaporítja.

De vannak rossz tulajdonai is:

1. Nedves időjárásnál térszává ázik, minthogy a nedvességet nem könnyen ereszt el.
2. Tul száraz időjárásnál mintegy vájokká tömörülvén, a gyökéret kifejlődését igen hátráltatja.
3. Nyáron a túl szárazság, télen a fagy által megrepedezik, miáltal a gyökereket vagy megszagattja, vagy a külső lég hatásának teszi ki.
4. A tápláló anyagokkal erősen kötven magát, azoktól, különösen a trágyázás első éveiben nehezen válik meg.
5. Művelése sokkal nehezebb.

Az igen agyagtartalmu talaj följavítására nem mindig elegendő a rohadvány, és gyakran megesis, hogy tisztán ezzel nem is lehet kellőleg kijavítani, hanem szükséges a mész és homok, hogy az agyag ritkábbá, porhanyóbbá és a tápláló szerek felvételére alkalmassá tétessék.

Főnnebb ugyan már elmondott, mi a homok, azonban megemlítjük még egyszer, hogy homok nevezet alatt a kovaföld szemeres tömegét értjük, mely a víz-áradat által minden tim- és mészrészektől megtisztítottván, magába véve sem a rohadványt, sem a lég széne-nyét föl nem veszi, tehát tápláló erővel nem bír. És épen ilyen homok kell az agyagföld felritkításához.

Minő arányban lehet vagy kell a mész és homok, vagy csak egyik bevegítését alkalmazni, azt leginkább meghatározhatja a földész, ha talaját, a közönséges gazdasági és vegytani szak szerint felvett hat sorozat szerint kutatta ki. Talaját, melyben szükségkép a természet által már kevert állapotban humusnak kell létezni; mint-hogy a humustalan föld nem talaj, hanem alapföldkeverék (basis), minek rohadványossá (humosus) tételét a természet sokkal könnyebben eszközli, mint az ipar, mely a megtelítésre és felkeverésre nem bír elegendő rögtönható erővel.

Megkísértjük itt a talajmeghatározások rovatát adni, aként, a mint az a *felvidék területén* általában létezik, azon szolgálatot ohajtván tenni az észlelni akaró földésznek, hogy könnyen tisztába jöjjön földjei talajával és azok hasznosításához biztos iránynyal fogjon és dolgozzék.

Viszonyítván a talajt 100 vegyrészletben:

Az első sorozatba jönnek az úgynevezett *gazdag hazatermő földek*, melyek tartalmuk szerint:

1. Rohadványos agyagtalaj: 74 agyag, 10 homok, 4 $\frac{1}{2}$ mész, 11 $\frac{1}{2}$ rohadványrészszel.
2. Rohadványos nehéz talaj: 79—81 agyag, 6—10 homok, 4 mész, 7—8 rohadványrészszel.
3. Gazdag márga talaj: 40 agyag, 20—22 homok, 36—38 mész, 4 rohadványrészszel.
4. Dus agyagtalaj nevet nyertek: 58 agyag, 36 homok, 2 mész és 4 rész rohadvánnyal.

Második sorozatba jönnek a *buzatermő földek*, melyek:

5. Márgatalaj: 56 agyag, 30 homok, 12 mész, 2 rohadvány részszel.
6. Agyagtalaj: 60 agyag, 38 homok, semmi vagy igen kevés mész, 2 rohadványrészszel.

Harmadik sorozatba jönnek a *gazdag árpaföldek*, u. m.:

7. Rohadványos homoktalaj: 20 agyag, 67 homok, 3 mész és 10 rohadványrészszel.
8. Rohadványos ritka talaj (leginkább rétnak alkalmas) 14 agyag, 49 homok, 10 mész és 20 rohadványrészszel és

9. Nyiroktalaj: 38 agyag, 60 homok, csekély mész és 2 rohadványrészszel.

Negyedik sorozatba jönnek az *árpaföldek*.

10. Nyiroktalaj: 33 agyag, 65 homok, kevés mész, 2 rohadvány.
11. Homokos nyiroktalaj: 28 agyag, 70 homok, jelentéktelen mész, 2 rész rohadvánnyal.

Az ötödik sorba adjuk a *zab* és a hatodikba a *gabona* földeket 6 és 9 évi trágyarendszerral.

12. Nyirkos homoktalaj: 14—23 agyag, 70—85 homok, semmi vagy jelentéktelen mész 1—1 $\frac{1}{2}$ rohadvány.
13. Homoktalaj: 2—9 agyag, 90—97 $\frac{1}{2}$ homok, semmi mész, $\frac{1}{2}$ rész rohadványtartalom és név szerint:

Minő viszonyban állanak egymáshoz a talaj alkotórészei, azonosított állapotban egy nagyítóüveg segítségével könnyen felfedezhetjük, mert az agyag, homok és rohadványrészek egymástól vegyileg külön állanak, a meszet pedig választó víz által fölpezsegethetjük. Ha pedig szorosabban és egész pontossággal akarjuk felkutatni, úgy megmérvén a kisérleendő földet, azt közönséges tűznél a forrásfokon tégegyben kiegészítjük, mi által a humusrészek, mint széne-nyertartalom elégvén, ezen sujt a föld elveszítette. A visszamaradt föld választóvízzel megöntetvén, a mész általa fölpezsögtetik, mi által csak két alkotórész maradt vissza, a homok t. i. és az agyag.

Miután a festő élegek és némelykor elforduló jelentéktelen és befolyástalan földnek a gazdaság érdekébeni kutatásnál kicsinyességük és hatásnélküliségük fogva figyelembe sem veendik, ismételt iszapolás állal az agyagot a homokrészektől elválasztjuk, s az eredmény tisztán áll előttünk a nélkül, hogy akár valamely elméleti szaktudós pedáns körét kelle megközelítenünk, vagy épen a vegybontásáért fölösleges kiadást tettünk volna.

K. Gy.

B. Luzsénszky Pál képviselő megválasztása.

Kassán november 21.

Ma tartatott meg e város részéről a követválasztás. Lobogók számtalana tarkázott végig az utcákon s a választó közönség egy tömegbe zene szó mellett húzódott végig a fő utcán, és innen a Domokos térre. Harsogott az „éljen báró Luzsénszky Pál országgyűlési képviselőnk” s a felnyitott ablakokból kinézők lelkesen visszahangoztaták azt.

Komoly volt a menet, mert fontos cselekvést kelle végeznie. A zaklatott haza állapotának megszüldítéséhez képviselőt választani az országgyűlésre.

Az elnök igen szép alkalmi beszéddel nyitotta meg a választási gyűlést, — s a választók egyhangulag választották meg Luzsénszky Pál bárót országgyűlési képviselőjükkül, oly egyhangulag, — mint egy szív és egy száj szokott szólani.

A választás után küldöttség menesztetett a báróért, e küldöttséget azonban kísérte a választók tömege, és elhozták éljenzések közt kegyeltjüket, ki az elnök által az eredményről értesítvén, a választókhöz következőleg nyilatkozott:

Uraim választók!

„Negyedszer van szerencsém tisztelt választóimnak bennem helyezett bizalmukért kijelenteni hálaérzetemet, mely annival bensőbb, a mennyiben én agyhonfi csekély törekvésimnek jutalmát egyedül polgártársaim elismerésében találom.

Fogadják kedvesen tisztelt választóim legforróbb hálámnak és mély tiszteletemnek egyszerű- de őszinte nyilatkozatát, melyre engemet ismételve tapasztalt nagybecsű pártolásukkal köteleztek.

Mélyen meghatva és igen tisztelve érzem magamat ezen eléggé meg nem hálálható bizalom által, melyre én, miután az tisztán önök hazafiai meggyőződésének eredménye, jogosan büszke vagyok. Ez leend életem estéjének derítő fénye.

Szerintem e szó „képviselő” jelesen ez alkalomkor magában értelmezi, hogy az ki szerencsés volt ezen díszes bizományt elnyerni, választóinak politicai véleményét képviselje, fájdalom! a közgyűlési terem, melyben egyedül nyilatkozhatna a valódi közvélemény, előttünk zárva maradt és én nagy hűledezésben volnék küldőim jogos várakozásának megfelelni, ha véleményök választásukban nem nyilvánulna.

Ugyanis: tisztelt választóim minapi nyilvános nyilatkozatom után, miszerint megválasztásom esetére az 1861 második felirat leendne irányadóm, engemet bizalmukra méltatva, országgyűlési képviselőjöknek megválasztván, rövid bár de tartalomdu politicai hitvallásomat tetlegesen helyeselték és magokévá tették, nekem pedig megnyitották kitűzött pályámat, melyen immár této- vázás nélkül haladhatok.

Hiszen okszerűen következik egymásból, hogy én, ki választóim bizalmából szerencsés valék az 1861. képviselőháznak egyik szerény tagja lenni, az egyhangulag — tehát általam is — elfogadott föliratnak hű követője maradjak.

Ha órák hosszáig venném is igénybe a tisztelt választók türelmét, megközelítve sem bírnám állapotunkat és kívánalmunkat oly tüzetesen elősorolni, mint azok az említett remek feliratban foglaltatnak, megbocsáthatlan szerénytelenség volna ennélfogva annak részleteibe ereszkednem, annival inkább, minthogy annak tartalma ismert a tisztelt választók legnagyobb számának. — Annit még is szabadjon emlitenem, miszerint kecséget a remény, hogy midőn én az 1861. ünnepélyes elfogadás, közelebről pedig képviselő jelöltek nyilatkozatai által is országos programmá vált felirat elveinek pártolására ajánlom fel gyenge tehetségemet, akkor polgártársaim helyeslésének örvendhetek.

Egyébiránt ernyedetlen buzgóság elvállalt küldetésemben, a törvényhez, a jogfolytonossághoz, hazánk és városunk érdekeihez hű, tántorithatlan ragaszkodás vezérlendi lépteimet.

Hőn ohajtom én a közjogi kérdések kívánatos megoldását, kívánom a méltányos kiegyezkedést, de nem

lévesztendem szemeim elől ünnepezt hazánkfiának eme sarkalatos mondatát: Mit erő és hatalom el vesz, idő és kedvező szerencse ismét vissza hozhatják, — de miről a nemzet félve a szenvedésektől önmaga le mondott, annak visszaszerzése mindig nehéz, mindig kétséges.

Mit hozand a jövő? — Mit rejt az ő titok-szötte függönye? Azt csak a mindenható tudja, ki maga bölcsességében a jövőt úgy mint sorsunkat korlátlanul rendezzi. — Bizzunk koronázandó felséges királyunk igazságában. — Bizzunk az országgyűlés következetes hazafiságában.

Ismételve hálás köszönetemet, mélyen tisztelt választóimnak nagyra becsült bizalmukért, magamat azon becses emlékezetükbe és jóakarataikba ajánlván; kívánom: Áldás, béke és minden jó árasza el a hon és a város minden alkotmányos érzelme lakóit.

Délben Lőderer Endre vendéglőjében gyűlt össze a választók nagyrésze s kedélyesen mulatott, éltetvén képviselőjét.

Midőn a megyei központi választmány épen beérkezett a terembe, pobarat emelvén a megválasztott képviselő egészségére, elismerést nyilatkozott a polgársághoz, s a közügyek és társadalmi életre vonatkozólag baráti kezét ajánlotta fel a városi polgárságnak. — Így már haladhatunk, a testvériség fedezetében.

Megyei s követválasztási mozgalmak.

Zemplénmegye. S.-a. Ujhely. *) A választási mozgalmakat illetőleg — minapi tudósításunk — a menyhnyiben a Nagy-Mihályi kerület egyik jeleltől *Kazinczy István* urat neveztük meg, barátjai részéről nehezteletés vonván reánk: az ő kívánságokra oda igazítjuk, hogy *Kazinczy István* ur fel nem lépett. Ha jól emlékezünk, mi nem mondtuk, hogy „fellépett,“ — de hogy róla is volt szó — azt nem újképből szoptuk ki.

Ekként tehát ő nem versenyez *Szirmay Géza* urral; — de van e kerületben egy újonnan fellépett jelelt — *Mitkos Nyelczky József* orsz. birói ítélmester ur. — Ohajlván várjuk „politikai hitvallásának“ megjelenését: mert képzettsége és tehetségeire nézve csak büszkék lennénk rá; ha azokat a mi megyénk egyik kerületének nevében ragyogtatná országgyűlésünkön.

Elfoglaltságunk nem engedő, hogy kívánságunkhoz képest a homonnai választó kerületben is megfordulhatunk volna.

Ismét csak hallomás után mondhatjuk tehát, hogy ott s a m oly szeliden foly a mozgalom, mint a minapi tudósításunkban állítottuk, — sőt már egy erősebb verekedés híre is vettük Kelcséről.

Nemileg jellemző e kerület orosz választóira nézve — (reményem, hogy egy előbbi alkalommal adott magyarázatom után nem veszik rossz néven, ha nem „ruthen“-eknek nevezem őket?) — hogy nem különös szívóssággal ragaszkodnak az ő nevében fellépett jelelt *Chira Elek* budai ügyvéd urhoz, kiről sok szépet és jót hallunk, de nyilatkozatát olvashatni még nem voltunk szerencsések.

A hír azt sugja, hogy az 1861-ki jeleltnek pártja most *számra* leggyengébb. **) Sajnáljuk, — és szeretnők tisztujtás esetére, netaláni mellőztetését a m. alispán-sággal helyre útni. ***)

A terebesi, ujhelyi és közép-hegyaljai kerületekből érdekes újsággal nem szolgálhatunk; — örülünk rajta, mert ez annyit jelent, hogy a minapi tudósításunkban megnevezett jeleltünk egyhangulag lesznek megválasztandók.

Az alsó hegyaljaiban erősen foly a közdelem. Miután az 1848, 1861. sőt már 1865. évben is úgy értelmeztük, hogy az e megyében lakó nemes ember a megye bármelyik kerületében jelentheti be magát szavazónak — többen az ujhelyi és közép-hegyaljai kerületből ide iratták be magokat — Sóhalmi János ur mellett nyilatkozván, és ekként szép példáját adván annak, hogy a magyar nemes őszintén osztotta meg a néppel alkotmányát, — mert Sóhalmi János barátunk maga is azt mondja nyilatkozatában, hogy politikai létet neki az 1848-ki törvények adtak. — E kérdés azóta a politikai napi lapokban is vitattatik, s a nm. m. k. helytartótanács által akként döntetett el (országgyűlési határozatig), hogy a birtoktalan nemes ember csak azon kerületben irathatja be magát választóul, a melyben lakik.

Helyre kell igazítanunk minapi közleményünk azon állítását is, miszerint a megyeszai kerületben fellépett *Vay Sándor* b. vissza vonult volna. — Sőt ellenkezőleg azt halljuk ujjában, hogy pártja erősen küzd; — és már — fájdalom! — ott is fordult elő verekedés.

Legujabban veszszük a Bodrogközről azon hirt, hogy ottan az eddig szinte egyhangulag kijelelt *Kossuth Pál* ur ellenében *Szeghy Gyula* kis-rozvágyi lakos és közbirtokos ur is fellép. A hirt megvalósulása még bevárandó.

Ungghból. Gróf Török Napoleon lemondása meg-

*) Bocsánat, hogy e levél érdekes első részét alapos okok miatt, mellőzni kénytelenítettünk. Szerk.
**) Fájdalom, már vissza is lépett. Szerk.
***) Az ily választás csak becsületére válnék a megyének. Szerk.

valósult, *) — de azért még mindig négy jeleltje van a szobránczi kerületnek (csak ?!) u. m. *Ibrányi Lajos*, *Mészáros Károly*, *Hazslinszky* vinnai plébános és *Nehrebeczky György*; a többség *Ibrányi Lajos* a tiszta koblü hazafi mellett van. (Éljen!) — *Ungvárórt Sztripszky Mihály* kortes vezére a püspöki majorban itatnak (Ej, ej Miska bácsicska, ki látta azt, ily példát mutatni?) — de azért még sem győznek *Kandó* ellenében (a kellene még), a felső domonyai gör. kath. vallásuk is *Kandó* mellett vannak; az is megtörténik, hogy sokan a *Sztripszky* tanyán jól felöntenek s *Kandó* életik.

Nyilatkozat.

Tekintetes ur! *Becses* lapjának 93-dik számában következő sorok t olvasom: *Ungghból*, beszélik, hogy gr. *Török Napoleon* a szobránczi kerületben *Ibrányi Lajos* javára szinte lemondott. — Minthogy a fenntebbi állítás alaptalan, az igazság érdekében felkérem t. szerkesztő urat, sziveskedjék következő nyilatkozatomat felvenni és közzé tenni: „hogy én bizonyos feltételek mellett a képviselő jelöltséget elfogadván, mihelyest ezek nem teljesültét láttam, adott szavamtól felmentve érezvén magamat — az illetőknek a képviselő jelöltségtől való visszavonulását kijelentettem, szabad tért engedve a többi jeleltnek.

Ezen visszavonulásom sem *Ibrányi*, sem más javára nem történt; a választási szabadságot magasztos népjognak ismervén, morális pressio által azt beszenyvezni hazafi- és jogézetem nem engedvén — visszavonultam, mert adott szavamtól feloldva, — személyem által nem kívántam a közbotrány előidézése lenni.

Szobráncz, november 20-án 1865.

Gróf *Török Napoleon*. **)

A homonnai választó kerület tisztelt választóíhoz.

Hosszabb tévöllét után haza érkeve, választóim által azon tudósítással fogadtatván, miszerint nem létezik a csábítások, vesztetések s lélekvásárlások oly neme, mely az ellenpárt által győzelme kivására nem használnának fel, melyek fájdalom! már vérengzéseket is idéztek elő, s miknek még elválasztásomat sem szabadna köszönnöm, — elhatároztam, ennek jövőre leendő megszüntetése tekintetéből, pártom tanácsára, visszalépe semet, *) miről, midőn tisztelt választóimat értesíteni kötelességemnek tartanám; tölök ez uttal azon ohajlással veszek bucsut: adja a mindenható, miszerint oly képviselőre tehessek szert, ki a haza jóléte előmozdításában nálamnál sikeresebben működve, bizalmukra méltó legyen.

Feketepatak, november 18-án 1865.

Bujanovics Rudolf.

Országgyűlési képviselőkül megválasztattak:

Kassa város részéről: b. *Luzsénszky Pál*.

Baranyamegyében, a már közöltökben kívül *Bükös-dön*: *Dellimanics István*. *Batthányi Ödön* ellenében. A *dárdai* kerületben: gróf *Ráday László*. *Siklóson*: *Jókay Mór*. *Magóson*: *Majthényi József*.

Orosházán (Békésmegye): *Székács József* superintendens, *Juszt Ferencz* ellenében.

Aradon: *Fábián Gábor*.

Budán: *B. Eötvös József* és *Ráth Péter*.

Balassa-Gyarmaton: *Szontagh Pál*.

Tornamegyében: *Zsarnay Imre* és *Lükő Géza*.

M.-Szigeten: *Szaplonczay József*.

Trencsénben: *Kubicza Pál*.

Ceongrádon: *Rónay Mihály*.

Mosonyamegyében: *Zurán*: gróf *Zichy Ferraris Victor*.

B.-Csabán: *Szakál Lajos*.

Nógrádmegyében. A szécsényi választó kerületben: *Török Sándor*; az ecsegiben: *Dessewffy Otto*; a nógrádiban: *Huszár István*; a fülckiben: *Beniczky Gyula*; a losonciban: gróf *Czebrian László*, *Kubinyi Ferencz* ellenében mintegy 84 szavazattal.

Győrmegyében, a pusztaí járásban: *Kálóczy Lajos*.

*) Sajnos, de úgy van!

**) Sokkal jobban szeretttük volna multkori közleményünket — a lemondást illetőleg — megczáfoltatni, mint ezen nyilatkozat által hitelesíteni. Szerk.
*) Kár volt, mert a választás után hátra van még a verificatio. Szerk.

Casínó-ügy.

Helybeli casinóknban f. hó 19-én közgyűlés tartatott. A közgyűlést megelőzőleg az értelmiség egy nagy része f. hó 12-én egy előleges értekezleten tanácskozott arról mint lehetne casinókn bajain segíteni, és eszközölni, hogy annak jövedelme rendeltetésének megfelelő célra fordítsák; miután itt nem egy visszaélés csuszott be.

Igy például bár az ala szabályokban benfoglaltatik, hogy a választmány jegyzője fizetés nélkül egy választmányi tag, mégis az évenkénti 4—5 választmányi ülésre egy külön, évi 100 forinttal díjazott jegyző tartatott.

E bajok irszerél a választmányok új elemekkel felrissítése ajánlatott.

Szóba jött még az elnökség kérdése, hol szinte az alapszabályokban semmiképen sem gyakorodó szokás vált törvényt, miképen a város polgármestere a casino elnöke is egyszerűsind.

Ez értekezleten tehát egy öt tagból álló küldöttség választott a választmányi tagok névsorának összeállítására végett és casinói elnökül egy köztisztvisletben álló ügyvéd *G. E.* jeleltetett ki.

F. hó 19-én ismét értekezlet tartatott. A kijelelt választmányi tagok névsora általánosan helyesletett, azonban az elnökjelölt közsajnálkezásra jeleltétől közbejött akadályok miatt visszavonulni ohajlván, új elnök megválasztásának reménye más időkre halasztatott, miután egy más elnök kijelölése késő lett volna.

A kitűzött közgyűlésen az utolsó közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése alkalmából támadt némi vita.

Az utolsó közgyűlésen ugyanis azon indítvány tétellett, hogy egy választmányi tag, ki az indítványozó nézete szerint bérleti ajánlatával az egylet helyiségének bérét felemelni akarta; — az egyletből, illetőleg a választmányból töröltessék ki.

Bár ezen indítvány soha határozattá nem emellett, az a jegyzőkönyvben mégis hosszadalmasan s a kellő idom megsértésével fejletvén ki; a jegyzőkönyv egyszerűen odamódosítottatott, hogy ily indítvány tétellett ugyan, de az elejtetett.

Az elnökválasztás előtt *W. F.* alaposan kifejté, miszerint a casino egylet a város vagyonát bérelvén, s így e két testület között gyakran ellentétes érdekek forogván fenn, mindkettőnek ugyan azon egy feje nem lehet.

Az alapszabályok szerint azonban az elnök szavazással levén megválasztandó, a volt elnök a városi polgármester 106 szavazattal megválasztatott. *J. M.* 46 szavazatot kapott azok részéről, kik, bár előleges összebeszélés nélkül, megovni akarták azon elvet, hogy a casino egylet elnöksége nem lépett házasságra a polgármesteri hivatalal.

Az eddigi igazgató újra megválasztatott.

A választmányi tagok 24-en lévén 16 azok sorából választatott, kiket az előleges értekezlet kijelelt — és így casinókn szebb jövőnek néz elé.

Ujdonságok.

— *Erzsébet* császárné s királyné ő felsége legmagasabb névünnepe városunkban kiváló kegyelettel ünnepeletett meg.

* Gróf *Péchy Manó* főispán ur ő mlta mint *Kassa* szab. kir. város kir. biztosa, állami ellátásba részesülendő *Soltész József* városi főbiró ur felmentése általi üresedésé jött ezen állomásra *Glósz Ernő* helybeli közkedvelt h. köz- és váltó ügyvédet; nyugalomba helyezett *Ajczinger József* és *Gönczi József* tszéki tanácsosok helyére *Madarász János* h. ügyvédet és *Leszkovics Andrád* törvényszéki aljegyzőt, ez utóbbi helyére *Rélay Róbert* tisz. aljegyzőt s ennek helyére ifj. *Steer Ferencz* h. ügyvédet, valamint nyugalomba helyezett *Haske Ignác* számvevő helyére *Aranyossy Gejza* tisz. aljegyző s járulnokot. *Pajtás Andrád* nyugalmazott számvevő segéd helyére *Ganzer Ede* járulnok s helyettes hadnagyot, *Aranyossy Gejza* állomására pedig *Antalfy József* járulnokot kinevezni, végre két pénztárnok egyesítése által feleslegessé vált házi pénztári ellenőri állomásra *Kranzz Albert* mint hivatalos évekre idősb hivatalnokot az árva pénztári ellenőri állomásra áthelyezni méltóztatott.

* *Kassa* város képviselőjeul *Luzsénszky Pál* báró f. hó 21. egyhangulag s nagy lelkesedéssel megválasztatott. — Ma a casino nagy termében nagyszerű ebédet rendeznek tisztelőtére.

* *Abaujmege* központi választmánya a füzéri járásban új összeírást rendelt.

* A kassai jogászok közül többen készülnek az országgyűlés s az akademia megnyitási ünnepélyére. Reméljük, hogy a tiszai vasut igazgatósága árleszállítás által fogja elősegélni a nemes ifjuság hazafias ösztönét s jó indulatát.

* Kírási Ede hírneves majomtanzó f. hó 21-én lépett fel először a kassai színpadon „A majom és völégény“ című bohózatban.

* Kassáról Maléter Vilmos és Harry K. a „debre-csoni kertészeti egylet“ által, f. év october 29-, 30- és 31-én rendezte gyümölcs- és terménykiállítás alkalmából első rendű oklevelet nyertek nagyszámu s nagyrészen helyesen elnevezett alma- és körtefajokért.

* Ungvárott a képviselő választás alkalmára ez ideig mintegy 260 zászló készült el.

† A prémontrei rendnek a közelmúlt napokban két érdemteljes tagja hunyt el Jászón. Ft. Csereger Ferenc nyug. jászó-debrődi plebános életének 69. évében. — Mint tanár, mint lelkész egyaránt hasznos polgára volt a hazának, hasznos tagja rendjének; s ft. Prochászka Antal, a latin classioai philologia tanára. Élt 49 évet, melyekből 24 a nevelés szent ügyének volt szentelve. Ennek a t. rend emelkedett lelkü költőjét s szónokát vesztél el; erőteljes ódái magyar, latin, német s tól nyelven, mély elme s érzelemről tanuskodnak. Mint pap, hazafi, tanár s rendtárs el nem haló emléket hagyott számos tisztelői szívében. — Béke poraikra!

Vegyes hírek.

— Ő felsége, mint a „Pest. Corr.“ tudni akarja, nem december 6-án, hanem valószínűleg néhány nappal későbbben érkeznek Pestre, mint mondják, december 12-én s az országgyűlés 14-én nyitnának meg ünnepélyesen. Bár a királyi meghívó iratban december 10-ike van kilúszva, a követek megérkezésére szokás szerint 3 nap maradna fenn, s az ülésznak néhány nappal később történendő megnyitása így nem birna különös jelentőséggel. Más helyről a felől értesül a P. H., hogy Ő felsége leutazására Bécsben már nagyban folynak az előkészületek, s Remon s Herle udvari hivatalnokok az udvari cselédség egy részével már Budára leutaztak, hogy a kir. vár termeit Ő Felsége s a legmagasabb kíséret számára berendezzék.

— Mint ez „A. Z.“ értesül, az önálló magyar ministerium alakulásáról szárnyaló hírek a kormányhoz közel álló lapok által azon nyilatkozat kíséretében czáfoltatnak meg, hogy a korona az országgyűléstől mindenek előtt az 1845-iki törvények — s így a független ministeriumra vonatkozó czikknek is — revisióját várja.

s hogy e pont a trónbeszédben is nyomatékka ki fog emeltetni.

— A magyar gárda felállításának hire ujabban fölmerült s most azt írják, hogy gróf Crenneville, Ő felsége első főhadsegéde, ki egyszersmind magyar mág-nás, nevezetnek ki testőr-kapitánynak.

— Bécs, nov. 19. A császár ma általános amnes-tiát bocsátott ki Galiczia saámára.

— Kolozsvár, nov. 19. Tegnap este előleges ér-tekezet tartott, melyben több szász és román is részt vett. Elhatározták, hogy a jegyzőkönyv három nyelven lesz vezetve, mi örömrivalgással fogadtatt. — Ma ün-nepélyes isteni tisztelet és veni sancte tartott. Az or-szágyűlés voltaképeni megnyitása csak holnap fog vég-bemenni.

— Fiume polgársága Szathmári Károlyt arany tollal s ezüst tintatartóval tisztelte meg. E kitüntető adományhoz mellékelt levélben különösen fölemlitetik, hogy Szathmári, mint az alföld-fiumei, s az ujmagyar gőzhajó-társulat títkára, Fiume érdekében tollal, szóval és tettel oly tevékenységet fejtett ki, melylyel a fiu-mei polgárság legmélyebb háláját érdemelte ki.

— A „Temesv. Zeitung“ jelenti, hogy a temes-vári cs. kir. országos pénzügyigazgatóság megszüntetése, illetőleg annak a budai cs. kir. országos pénzügyigaz-gatósággal egyesítése immár elhatározott tény. E hiva-talnak, valamint az azzal egybekötött cs. kir. pénzügyi ügyészségnek feloszlatása a jelen év végével követke-zik be.

* Ő felsége gróf Széchenyi Ödön abbeli kérelmé-nek, miszerint az általa, alapító társaival egyetemben Buda-Pesten tervezett tűzoltó-egylet életbeléptetése megengedessék, hely adatot.

Színházi szemle.

Szombaton, november 18-án Krasznay jutalmául: „Divathölgyek“, írta ifj. Dumas Sándor, fordította Felek Miklós. Ha a mult előadásnál azt ohajtottuk, hogy bár lenne mindenik olyan sikertelt, azt ma épen nem mondhatnók, sőt ellenkezőleg mind a közönség, mind a ma-gyar színészet érdekében csakis azt mondhatjuk, hogy az isten örizzen ilyen hanyag előadásoktól. Ha felszá-mítjuk a részletes hibákat, állításunk bebizonyítására ez is elég lesz. Első, kit e vád illet. Temesváry, mint Nan-jac Raymond, ki egy hadedzett, nehézségeket nem ismerő bátor férfiú, ki Afrika sivatagjain sokkal inkább ismeri a halálveszélyt, mint Páris lány szőnyegein a sze-relmi kalandokat, kinek fülei szokottabbak a sakálók és oroszlanok ordításaira, vagy a kabilok vad csata-rival-gásaira, mint lány női hangokra; a ki is azért, kemény jelleme daczára, az első szerelmi ütközetben elveszti esztét, s csak romlatlan szívének vezényszavára ügyelve,

homlokegyenest rohan neki a veszedelemnek — és akit Temesváry karakteristikájának egy pontjában sem fo-gott fel, míg külsőleg sem volt a naplól barnított, eré-lyes tekintetű Chasseur d'Afrique, hanem inkább egy nőies, peczkes uracs, kinek hadi vándorlása legfeljebb a fodrászig a mabilleből terjedhetek. Nem hihetjük, hogy művészi pályáján nem lett volna módja vagy ideje ezen szindarabot átölvadni s szerepét átgondolni, tanulmányoz-ni és ha egyebet nem, mástól játszani látni? El nem nézhetünk ily mulasztást már csak azért sem, mert ha színházunk, mint elsőbb rendű vidéki színház a nemzeti színészet ügyében gnykorlati iskolai hivatásának meg-akar felelni, épügy kötelességünknek tartjuk a művel-mények egyes és összes fejlődésére lelkiismeretesen felügyelni; mint minden egyes művész kötelességének tarthatja azon közönség igényeinek, mely annyi méltány-lással viseltetik a színészet irányában, mint a kassai, pontosan megfelelni. Illetti e vád ma Krasznayt is, ki, habár szerepét (Jain Olivier) átgondolni is látszott, nem játszá azt kellő figyelemmel, finom modorral és nem igen comme il faut kezdőgöleléseivel, monstrosus fehér nyakkendője és később reggel is visolt frackjával nagyon gyengíté azon hatást, melyre a szerző Jain Olivérral, az előkelő és nemesen gondolkodó salon diplomatával számított. Krasznainak egész öltözete pinczérnek való volt, hétköznapi. Bercsényi (Richond Hippolite) nem szí-nez eléggé szerepét, habár igyekezni látszott. Takács (Thonnerins marquis) találó alak volt. Nagy Luiza (d'Ange báróné) jellemének helyes dramaticus fölfogása által be-bizonyítá, hogy méltó igényt tarthat a művészi címre. Takácsné (Madame Santise) kissé finomabb és kevésbé modorosabb (manierirt) lehetett volna. Filippovicsné (Vernière asszony) nagyon kedélytelen volt. Takács Emes (Marcelle) jó igyekezetét annyira törekszik ta-nusítani, hogy ott is színez, a hol felesleges. Figyelme-zetjük a kisasszonyt, hogy az élethűségnek gyakran ro-vására történik az, ha folytonosan declamálunk ott is, hol beszélni is elég volna, mire nézve tanácsunk oda irányul, hogy miután hangja, már természetlő is elég hajlékonysággal bír, figyelmét ne annyira a hanglejtés harmóniájára, mint inkább annak helyes s élethű alkalmazására fordítsa. — Az egész előadás huzós volt, mit a késedelmezések és nem igen izlésteljes kiállítás még növeltek. — Szép közönség.

Vasárnap, november 19. „Párbaj mint Isten ité-lete.“ Eredeti hősiés népszínmű dalokkal. Irta Szigligeti. Szentgyörgyi (Laczi) igen eredetien játszott s Szent-györgyinével együtt szépen énekelt. Szép közönség.

Hétfőn, november 20-án „Házasság sőtartója“ és „Matrózok a fedélzetén.“ A színház kisszámu közönség-től volt látogatva, mit azért is sajnálunk, mert az ope-rette a műsorozat jelesebb számai közé tartozik, és ma Hajnal Herminával jobb szerepelosztásban részesült. — A vig darabban Nagy Luiza, Temesváry és Horváth igen jól játsztak. Temesváry az ily társalgási darabokban igen otthonos, plastikája helyes, s öltözete mindig elegans. Csak beszédmodorából kell még a hibás kiejtéseket el-távolítania s akkor kevés kifogásunk lehet játéka ellen.

TARCOZA.

Egy rémél Lugosnál.

Történeti beszély a mult századból.

LEHOCZKY TIVADAR-tól.

(Vége.)

A vad lárma felébredt a császár is, s nyitott koc-siján, kísérvé néhány lovas ezredesétől és segédétől, a háborgó tömegek közé sietett. De a dühöngő csapatok nem ügyeltek rá, nem hallgattak dörgő parancs-szavára.

A golyók fütöltek fülei körül, melyeket saját katonái egymás ellenébe minden oldalról lödöztek.

És az éj oly sötét volt, a hold és csillagok ugy elfeledve, mintha félték volna nézni le a szomorú mézszárlásra, a testvérgyilkolásra.

A menekvők dühös árja a Temes vizén levő kis hid felé tödult, hogy azon át szabadnljon. De épen e hid elé vitelé a császár kocsiját, itt akarván gátot vetni és megmondani a futamodóknak, hogy ellenség nincs, hogy a zaj, zavar alaptalan.

De a megvadult menekvők nem hallgattak szavára, nem vezényletére.

Ők előre tolongtak s magokkal ragadák a mere-dek part felé a kocsi, melyen a császár állott. Ő kihaj-lott most s a szaladó csapatok vakságukban fegyvertüket emelék rá, nem gondolván másra mint arra, hogy e kocsi az akadály, mely őket feltartóztatja.

A kocsi végre bezuhant a magas partról a mély vízbe, mely azt habjaival elfedé. Erre senki sem ügyelt, mindenki magával levén elfoglalva.

Senki sem gondolt a császárra, ki azon perczen, midőn a kocsi lezuhanóban volt, abból merészen és sze-roncsésen kiugrott.

Most ismét lábán állott, szilárd talajon a császár de egyedül és elhagyatva, mert a tolongás egész kísé-re-tét elsodrá magával. A futamodók sokasága alatt e köz-ben beszakadván a gyenge hid, a menekvők más irány-ban, a víz partján felfelé szaladtak, keresvén helyet melyen átgázolhatnának.

Sóhajtvá állott itt egy darabig a nagy fejedelem, midőn a felhők foszlányaiából kibontakozott hold, annak fájdalomdulva, halvány, szomorú arczát megvi-lágítá.

A császár! kiálta most egy hang közelében. A császár! kiálta még egyszer, s egy lovas ugratott elé, ki közelében megállott s leugrott nyergéből.

Felség, itt a lovam! Üljön rá, biztosan hord, jó állat!

Te ösmérsz engem? kérdé a császár. Igen, felség, én lovasz vagyok felséged kíséreté-ből. Legyen kegyes lovamat elfogadni.

De te, kérdé a császár, a lóra vetvén magát, mit teszesz te!

En elkisérem felségedet. Annyi gazdállan ló szá-guld, most idestova, hogy nem nehéz lesz egyre szert tennem, s akkor elvezetem felségedet Karansebesre; a hold előtűnt s én könnyen ráakadok az utra.

E közben egy megnyergelt ló futott elé, melyet a lovasz megragadván, rá pattant.

Itt az ut, szólt kis idő mulva, menjünk bátran császári felség, egy óra mulva Karansebesen lehetünk.

Karansebesen? ismétlé gondolatokba merülve a császár. Cara mihi sedes! éneklé Ovid s odájából egy város keletkezett, mely az ő hírét s emléket megállapítá.*) Most egy eltévedt, magányos császár fog Ovid sirjához közeledni, hogy ott vigasztalást és oltalmat találjon. Oh

*) Grosz-Hoffinger III, 471.

Ovid, adj menedéket városodban! Oh cara mihi sedes! hol vagy te?

A lovasz előre ügetett, míg a császár mélán követé őt.

A regg első szürkületében érkeztek Karansebesre, hol a császár kíséretét, ezredeseit, kedves unoka öcsését: Ferencz főherceget s néhány ezredét találta. A főher-czeg a lugosi téren szintén veszélyben forgott e közza-rban; de kísérete körbe vevé őt és saját testével védé a golyóktól.

A vész megszűnt ugyan most, de e rémes éjszaka megfosztá a császárt végső erejétől. A láz fokonkint emelkedék, ugy, hogy többé lovára sem ülhetett.

De lelkileg is sujtotta őt e szomorú éji jelenet: a sereg végkép elveszté bizalmát hozzá. Az fenhangon követelé most, hogy Laudon vegye át a fővezérséget; mert egyedül ő lenne képes diadalra vezetni őket.

S a császár, megsebzett szívvel, megtört remény-nyel, hogy babért és hírt szerezhessen, engedett a köz-óhajnak: az ősz Laudont meghívá a sereg fővezérségére. És az elagott bajnok csak hamar megérkezék. Élénk udvözléttel fogadá őt, a sereg, és e harsány udvözlét ismét fájdalomt okozott a császárnak, ki egy alacsony szobában lábban fekvék s szomoruan hallá a sereg ujon-gatását s e szavait: „Laudon itt van, éljen! Most elme-het a császár! Ő nem kell itt nekünk többé!“

S a császár vissza is vonult, kérvén Istent, hogy áldaná meg Laudont. Buzgó kérelmét meg is hallgatá az ég: mert a törököt kivált 1789-ben több ízben érkeke-nyen megverte s Nándorfejérvárt, Szerbország nagy részével, más felől Moldvát és Havasalföldöt elfoglaltá.*)

Ilyen a sors, ilyen a szerencse!

*) Horváth Mihály.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, november 22-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	fr.	kr.	fr.	kr.
Buza koblonkint	5	60	5	40
Kétszeres	3	80	—	—
Rozs	3	70	3	40
Tengeri	3	40	3	20
Árpa	2	50	2	40
Zab	1	80	1	60
Kása	6	80	6	40
Borsó	8	80	8	20
Lencse	6	40	6	10
Bab	1	80	1	60
Örlött dara	8	20	8	—
Tatárka	8	—	7	40
Burgonya	1	60	1	50
Aszuszilva	8	40	8	—
Szesz itczénkint	—	17 1/2	—	17
Marhahus fontonkint	—	13	—	—
Bornyuhus	—	20	—	18
Sertéshus	—	18	—	17
Vaj itczénkint	—	56	—	50
Zsir	—	36	—	36
Szalonna fontonkint	—	40	—	36

Kassa, november 21-én. Időjárásunk valóságos novemberi ködös, nedves napok. Piacunk eléggé látogatott, az életárban kevés változás.

(K. L.) Eperjes nov. 17. Időjárásunk éjenkint igen hideg nappal derült száraz, általában szép s a növényzetre inkább kedvező mint káros, bár a vetések ez idén késtek. Hetivásárunk igen népes, még most is van eladó káposzta s mindenféle zöldség, de a vétel csak a helybeli fogyasztásra s téli előkészületre szorítkozik s csupán azon háztartásoknál, melyek magok részére eleget nem termeltek. Falun burgonyáért 80—90 krt ígérnek koblonkint és pedig csak tavaszkor fizetve. Helyben ez 1 ft; s ezen felül 60—70 kr, a rozs 3 frt 40—60 kr; a tengeri szintén így, a zab 2 frt és 10—20 kr, a kása 7—8 frt; borsó csak 6 frt és 20—40 kr, igaz kissé rágott, csorba de nem zsiszikes; ugyanilyen a tatárka mely ugyan sokkal kevesebb táplálékony de tán épen ezért az egészség fentartásának kivált a munkénküli téli napokban, jobban megfelel. A marhahus csak 11 kr, borjúhús 12 kr, de nem is ér többet kivált az előbbeni, mely igen hason-

lit a préselt szénához vagy inkább szalmához, mely talán jó papirost lehetne készíteni, de kevés tápot lehetne elsajátítani. A vaj és zsír itczéje 48—50 kr. szalonfontja 40 kr; sertéshus 18 kr, ez azonban nem szalonnás mint Pesten a szegedi sertéshus.

Sorshuzás.

Budán november 18. tartott sorshuzás alkalmával a következő számok huzattak: **41, 83, 73, 36, 61**
Legközelebbi huzás november 29-én.

Bécsi börze november 21-ről.

5% Metallique	64.60
Nemzeti kölcson	67.95
Bankrészvény	772.—
Hitelintézeti részvény	158.50
Londoni	107.80
Ezüst	107.75
Arany	5.17

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	árjegyzék		
	reggel	délben	I. II. III.
Kassa indulás	5 óra 24 p.	11 —	
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44 3.34 2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33 5.50 3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84 6.66 4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30 8.52 5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57 10.22 6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35 13.05 8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86 14.19 9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81 17.15 11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07 27.98 18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:	8 óra — p. este
Bécs indulás	6 " 25 " reggel
Pest	9 " 27 " "
Czegléd	10 " 27 " "
Szolnok	1 " 26 " délután
Püsp. Lad.	3 " — " "
Debreczen	4 " 28 " "
Nyiregyháza	5 " 25 " este
Tokaj	7 " 24 " "
Miskolcz	9 " 56 " "
Kassa érkezés	

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkács: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. o. é.	

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggel 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkáctól Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkács: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös Körtéren: Guth József.

Hivatalos értesítő.

Nr. 21189.

128

Verzehrungssteuer-Pachtversteigerung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion zu Ungvár wird hiermit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Einhebung der k. k. Verzehrungssteuer vom Verbräuche des Weines und Fleisches im Orte Gálszécs im Zempliner Komitate auf Grund der kundgemachten hohen Verordnung des k. k. Finanzministerium vom 23. November 1850 und des Tarifes für die steuerpflichtigen Orte der III. Tarifsklasse auf die Dauer eines Jahres, nämlich vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1866 und bedingt pro 1867 und 1868 im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet wird.

1. Die Versteigerung wird am 4. Dezember 1865 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion zu Ungvár um 10 Uhr Vormittags vorgenommen.
2. Der Ausrufspreis ist bezüglich der Verzehrungssteuer vom Verbräuche des Weines mit dem Jahresbetrage von 320 fl. — und bezüglich des steuerpflichtigen Fleischverbrauches mit dem Betrage von 963 fl. — sohin mit dem Gesamtbetrage von 1283 Gulden ö. W. bestimmt.
3. Wer an der Versteigerung Theil nehmen will, hat den dem zehnten Theile des Ausrufspreises gleichkommenden Betrag als Vadium der Lizitations-Kommission vor dem Beginne der Feilbiethung zu übergeben.
4. Es werden auch schriftliche Anbothe von den Pachtlustigen angenommen, (welche dem Stempel von 50 kr. per Bogen unterliegen). Diese schriftlichen Offerte sind vor der Lizitation bei dem Vorsteher der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Ungvár bis zum 4. Dezember 1865 10 Uhr Vormittag versiegelt zu überreichen und werden, wenn Niemand mehr mündlich lizitiren will, eröffnet und bekannt gemacht, worauf dann die Abschliessung mit dem Bestbieter erfolgt.
5. Die übrigen Pachtbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion zu Ungvár, so wie bei dem k. k. Finanzwach-Kommissariate zu Ungvár, N.-Mihály, Homonna, Varanó und Ujhely in den gewöhnlichen Amtsstunden vor der Versteigerung eingesehen werden, und solche werden auch bei der Lizitation den Pachtlustigen vorgelesen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Ungvár am 17. Nov. 1865.
92/1865. 127(2)3

Pályázat.

Gömörmegyében kebeleztetett Rozsnyó bányaváros erdőbirói állomás megüresedvén: ezen állomást elnyerni kívánók hiteles bizonyítványokkal felszerelendő folyamodványaitak jövő 1866-ik év január 1-és napjáig a városi főbirói hivatalnak bérmentesen beküldeni sziveskedjenek. Évi fizetése készpénzben 310 o. é. frt. szabad lakás, 12 bécsi öl tűzi fában, s

más hivatalos járulékokban állapítottatott meg. — Kelt Rozsnyón az 1865. év nov 14. napján tartott városi képviselői közgyűlésből.

Hirdetmény.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírre tétetik, mikép: gróf Stadion Gize'llának, Aichmann József és Aichmann Mária elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen:

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

17.732 frt 18 kr. o. é. megbecsült, Szikszó községben telekkönyvi 378 számú ivlen foglalt ingatlanaira és ezek között a 419. h. r. szám alatti házban gyökerezett gyógyszerházihoz dologhani jogra, és a gyógytár felszerelésére megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak itt helyben a telekkönyvi irodában foganatosítására folyó évi december 28-ik napja mint első, és 1866 évi február 24-dik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsarán alól el nem fog adatni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv, és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi szeptember 13-án tartott megyei törvényszéki ülésből.
Kusch Gábor,
m. alispán.

Magán hirdetések

Játékművek

4—36 darabbal, melyek közt remek munkák, harangjáték, dob és harangjátékkal, fuvolajáték égitangokkal, mandolinával; továbbá:

Játékszelenczék

2—12 darabbal, utiszekrények, szivartemplom, fényképész-album, írószerek, Svaiczházikók zenével, minden finomul metszve és festve; bábkészítő svájci viseletben zenével, tánczolván, mindig legujabb minőségben ajánlja Heller J. H. Bernben. — Bérmentesen. Hibás művek vagy szelenczék kijavítanak.

Ezen műveknek, melyek kedves hangjaikkal minden kedélyt felvidítanak, semmi szalonban és semmiféle betegágyánál hiányzaniok nem kellene. 128(1)2

WERFER KÁROLY

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében

Főutcán 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében kapható:

a mostani követválasztási mozgalmaknál

alkalmazott

nemzeti lobogókra

MAGYAR CZIMEREK

diszes kiállításban, aranyozva.

Egy darab ára hetvenöt kr.